

Zaaknummer 2013-W1000 B

28 augustus 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam] (destijds [naam]),
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mevrouw mr. J.P.C. van den Bogaard.

1. De procedure

Bij beslissing van 29 mei 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, zich onbevoegd verklaard inzake de klacht van klaagster tegen aangeklaagde wijlen [naam] ([burgerlijke naam]).

Mevrouw mr. J.P.C. van den Bogaard heeft bij brief van 15 juni 2015 (ingekomen op 17 juni 2015) namens klaagster een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van de KLAC van 29 mei 2015.

[naam], vicaris-generaal van het Bisdom Haarlem-Amsterdam heeft bij brief van 29 juni 2015 (ingekomen 1 juli 2015) namens de kerkelijk gezagsdrager medegedeeld af te zien van een inhoudelijk reactie op het bezwaarschrift.

Op 31 juli 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klaagster stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- 1) De KLAC heeft in haar advies van 29 mei 2015 ten onrechte overwogen dat de [naam vereniging] niet gelijk gesteld kan worden met een kerkelijke instelling van de R.K.-Kerkprovincie van Nederland. In vergelijkbare zaken is overwogen dat een instelling gelijkgesteld kan worden met een kerkelijke instelling, in het geval het Bisdom “verantwoordelijkheid droeg” of “overwegende invloed uitoefende” op de betreffende instelling / organisatie. Dit is een ruimer criterium en in het geval de KLAC dit criterium zou hebben toegepast zou zij in de ogen van klaagster tot een ander oordeel zijn gekomen.
- 2) Klaagster was niet in de gelegenheid om aanwezig te zijn bij de behandeling van de klacht op de zitting van 25 september 2014 vanwege acute gezondheidsproblemen van haar echtgenoot en zij wil alsnog de kans krijgen om haar standpunten toe te lichten.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klaagster schriftelijk bezwaar worden ingediend indien zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen is aangevoerd het volgende:

Ad 1) De toetsing in een bezwaarprocedure is beperkt tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat zij onbevoegd is om kennis te nemen van de klacht. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Een oordeel over de bevoegdheid van de KLAC is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat zij niet bevoegd was om kennis te nemen van de klacht van klaagster.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de beslissing van de KLAC van 29 mei 2015, mede gelet op de tussenbeslissingen van 28 november 2014 en 31 oktober 2014, die toets kan doorstaan. De KLAC heeft in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat de [naam vereniging] niet gelijk is te stellen met een kerkelijke instelling. De bijzondere kamer stelt vast dat in de onderhavige zaak door de behandelend kamer terecht is getoetst of er sprake was van “doorslaggevende zeggenschap”. Dat in andere zaken door een behandeld kamer een andere formulering is gebruikt met betrekking tot de mate van zeggenschap van de kerkelijk overheid kan naar het oordeel van de bijzondere kamer niet tot de conclusie leiden dat door de behandelend kamer in de onderhavige zaak aan een zwaarder criterium is getoetst dan in die andere zaken.

Ad 2) De bijzondere kamer stelt vast dat door de juridisch adviseur van klaagster voor en/of tijdens de zitting van 25 september 2014 geen verzoek is gedaan om de behandeling van de klacht aan te houden, teneinde klaagster op een nadere zitting in de gelegenheid te stellen haar standpunt toe te lichten. Voor de behandelend kamer was, naar het oordeel van de bijzondere kamer, er dan ook geen reden om de behandeling van de klacht niet voort te zetten buiten aanwezigheid van klaagster.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 28 augustus 2015 door mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, en mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.